

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer

Kronprinsessegade 8, 1306 København K. Telefon 33 93 91 91
Telefax nr. 33 11 09 13 e-mail: fsr@fsr.dk Internet: www.fsr.dk

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

E-mail: pskerh@skm.dk, jlv@skm.dk

29. marts 2009

mbl (X:\Faglig\HORSVAR\2009\H033-09.doc)

Forslag til Lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven og forskellige andre love (Harmonisering af selskabers aktie- og udbyttebeskatning m.v.) H033-09

Skatteministeriet har 20. marts 2009 fremsendt ovennævnte udkast med anmodning om bemærkninger.

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer (FSR) bemærker, at det på grund af den korte høringsfrist er sandsynligt, at der efterfølgende vil blive fundet forhold som burde være kommenteret, men for nærværende har FSR følgende bemærkninger:

Forslagets bestemmelser om beskatning, herunder især lagerbeskatning, af unoterede aktier, der ikke er datterselskabsaktier, vil efter FSR's opfattelse have betydelige negative virkninger, og vil medføre en fuldstændig arbitrær beskatning, jf. nærmere nedenfor. FSR står uforstående overfor denne del af lovudkastet.

Endvidere giver afskaffelse af omkostningsdækning i skattesager for selskaber m.fl. anledning til betydelige retssikkerhedsmæssige bekymringer.

Det må endvidere anses for betænkeligt at vedtage ændringer, der skal træde ikraft for indkomståret 2010 i det omfang dette indkomstår allerede er påbegyndt forud for lovforslagets vedtagelse.

Datterselskabsaktier og koncernselskabsaktier

Til § 1, nr. 6 (datterselskabsaktier og koncernselskabsaktier)

§ 4A, stk. 2

Beskatningen af avancer på aktier i datterselskaber, der er beliggende i lande, hvormed Danmark ikke har en dobbeltbeskatningsoverenskomst skærpes, således at avancerne beskattes uanset ejertid. Dette gælder dog ikke såfremt selskaberne er koncernforbundne.

FSR finder det uhensigtsmæssigt at beskatningen af afkast på investeringer i udlandet afhænger af, hvor stor en ejerandel det danske selskab har af det udenlandske selskab. Vælger et dansk selskab således at investere i et ikke-DBO land via et joint venture, risikerer det danske selskab, at indkomsten beskattes to gange, dels i form af løbende beskatning i det udenlandske selskab, dels i form af aktieavance hos den danske aktionær, når aktierne afstås. Ejer selskabet derimod mere end 50% af stemmerne, således at selskaberne bliver koncernforbundne, vil en avance på aktierne være skattefri for det danske selskab.

Beskatningen af aktieavancer fra selskaber i visse lande medfører, at skattemæssige overvejelser kan blive afgørende for, hvordan en virksomhed vælger at organisere sig. Vælger et dansk selskab via et joint venture at etablere sig i udlandet med et fast driftssted, vil indkomsten ikke blive beskattet i Danmark på grund af territorialprincippet i selskabsskattelovens § 8, stk. 2. Etableres derimod et joint venture i form af et selskab beskattes avancerne på aktierne.

FSR mener, at denne forskel i beskatningen på grund af ejerandel og på grund af organisationsform, er ubegrundet og lægger hindringer i vejen for danske selskabers investeringer globalt via et joint venture.

Derudover skal det nævnes, at såfremt ønsket med den foreslåede bestemmelse er, at undgå investeringer i finansielle selskaber i ikke-EU/DBO-lande, har Folketinget netop vedtaget en ændring af aktieavancebeskatningslovens § 19 vedrørende investeringsselskaber. Det forekommer usammenhængende, hvis der allerede nu sker en yderligere skærpelse af beskatningen.

§ 4 A, stk. 3:

Den foreslåede § 4 A, stk. 3 indebærer, at det er en betingelse for, at en aktiepost kan anses for "datterselskabsaktier", at *"moderselskabet ikke af dets aktionærer er indsat som ejer af*

datterselskabsaktierne med henblik på at opnå mindst 10% af aktiekapitalen. 1. pkt. finder alene anvendelse i tilfælde, hvor moderselskabets primære funktion er ejerskab af aktier i datterselskabet og hovedparten af moderselskabets aktiekapital direkte eller indirekte ejes af selskaber, hvis indirekte besiddelse af datterselskabet er mindre end 10% af aktiekapitalen".

Det er FSR's opfattelse, at formuleringen i stk. 3 vil ramme generationsskiftemulighederne og påvirke en række danske familieejede virksomheder, hvor ejerandelene ofte i 2. eller efterfølgende generationer indirekte er mindre end 10%.

Endvidere finder FSR det betænkeligt, at lovgivningen indeholder subjektive kriterier, så som "indsat som ejer", "primære funktion" og "hovedparten". Sådanne kriterier skaber betydelig usikkerheder, jf. nedenstående spørgsmål.

Indskudte holdingselskaber anvendes ofte i generationsskifte til virksomhedens ledelse, når generationsskiftet ønskes foretaget successiv til en lidt bredere ledelseskreds. De indskudte holdingselskaber anvendes i disse forbindelser ofte til opsparing og finansiering af det endelige generationsskifte.

Et eksempel herpå er et generationsskifte af en virksomhed, hvor der i første omgang overdrages 40% til nære medarbejdere, hvoraf den øverste direktør skal eje 25%, medens tre øvrige ledere hver skal eje 5%. De øvrige ledere etablerer derfor et fælles holdingselskab til aktiekøbet med tilhørende aktionæroverenskomst.

Det endelige generationsskifte gennemføres senere ved, at de resterende 60% sælges til de fire efter samme ejerfordeling.

De tre øvrige ledere vil med de foreslåede regler efter den første del af generationsskiftet blive anset for at være porteføljeaktionærer, således at deres mulighed for at deltage i den anden del af generationsskiftet vil være væsentlig ringere end for den øverste direktør.

Den foreslåede regel forringer muligheden for generationsskifte til nære medarbejdere, og bør derfor fjernes eller omformuleres.

En række danske familie-/fondsejede virksomheder ejet i 2. eller efterfølgende generationer vil tillige blive påvirket af de nye regler for beskatning af porteføljeaktier, idet disse udover familieejerskabet ofte er kontrolleret af en fond. Dette er gældende for nogle af Danmarks største virksomheder.

Ejerandelene bliver som følge af familiernes størrelser derfor ofte små og under 10%, hvorfor ejerskabet typisk sker via holdingselskaber for de enkelte familiegrene. Hvis en fond eksempelvis ejer 75% og tre børn via egne holdingselskaber og et fælles holdingselskaber ejer 25%, vil holdingselskabernes aktiebesiddelse blive anset for porteføljeaktier med løbende beskatning til følge. Finansiering af skatten kan alene ske ved salg af aktier i familieselskabet, udlodning eller låneoptagelse.

De foreslåede regler vil således forringe mulighederne for at opretholde familiernes ejerskab af en række danske virksomheder. Såfremt denne konsekvens ikke ønskes, bør reglerne enten udgå eller justeres.

I visse tilfælde kan der være indskudte holdingselskaber i flere led, hvorfor det i loven bør præciseres, at lagerbeskatning af porteføljeaktier kun skal ske i det øverste moderselskab.

Det er FSR's opfattelse, at bestemmelsen bør præciseres. Med den foreslåede formulering vil der være en lang række situationer, hvor anvendelsen af bestemmelsen giver anledning til fortolkningstvivl.

I det følgende opregnes et antal situationer, hvor FSR ønsker bestemmelsens anvendelse forklaret:

- 1 Udgangspunktet er et eksempel, hvor 5 personer har organiseret deres ejerskab til et driftsselskab således, at hver person har sit 100 % ejede holdingselskab, og hvor de 5 holdingselskaber hver ejer 20 % af et moderselskab, der ejer aktierne i driftsselskabet. Holdingselskabernes aktiebesiddelse i moderselskabet falder i denne situation ikke ind under reglen i § 4 A, stk. 3, idet hvert holdingselskabs indirekte ejerskab til driftsselskabet er mindst 10 %. Hvad gælder, hvis 60 % af aktierne i datterselskabet frasælges, således at hvert holdingselskab indirekte ejer 8 % af aktierne i driftsselskabet? Vi antager, at reglen i

denne situation ikke finder anvendelse, idet moderselskabet ikke oprindeligt er indsat med det formål at opnå mindst 10 % af aktiekapitalen.

- 2 Hvad gælder, hvis moderselskabet foruden aktier i datterselskabet har haft sin egen drift, men vælger at sælge/omstrukturere driften ud, sådan at moderselskabet bagefter kun ejer aktier i datterselskabet? Vi antager, at reglen heller ikke i denne situation finder anvendelse, idet moderselskabet ikke oprindeligt er indsat med det formål at opnå mindst 10% af aktiekapitalen.
- 3 Hvad gælder, hvis moderselskabets ejerandel i driftsselskabet ved etableringen af strukturen udgjorde 40 %, men der efterfølgende erhverves yderligere aktier i driftsselskabet, således at ejerandelen bliver 50 % eller mere?
- 4 Hvad gælder, hvis moderselskabet ejer aktier i to (eller flere) selskaber? I det ene selskab ejes 60 %, i det andet ejes 40 %? Er det i denne situation afgørende, hvilken aktiepost der har den højeste værdi? Er det i bekræftende fald den regnskabsmæssige indre værdi? Baseret på værdiansættelsen i moderselskabsregnskabet eller baseret på egenkapitalen i driftsselskaberne?
- 5 Hvad forstås der ved "moderselskabets primære funktion"? Skal der lægges vægt på aktiviteten i moderselskabet, herunder f.eks. hvad de ansatte medarbejdere er beskæftigede med, eller hvorledes det regnskabsmæssige resultat (eller det skattemæssige?) indtjenes? Skal udtrykket "funktion" forstås på samme måde som i transfer pricing terminologi?
- 6 Hvad forstås ved "...hovedparten af moderselskabets aktiekapital...". FSR går ud fra at der er tale om porteføljeaktier, hvis over 50% af aktiekapitalen i moderselskabet er ejet af selskaber, som hver indirekte ejer mindre end 10% af aktiekapitalen i datterselskabet? Modsat må der være tale om datterselskabsaktier, hvis over 50% af aktiekapitalen i moderselskabet er ejet af selskaber som hver indirekte ejer mere end 10% af aktiekapitalen i datterselskabet? FSR går endvidere ud fra at dette betyder, at samtlige moderselskabets aktier i datterselskabet anses for at være datterselskabsaktier, selvom den resterende del (under 50%) af moderselskabets aktier er direkte eller indirekte ejet af selskaber, hvis indirekte besiddelse af datterselskabet er mindre end 10%. Skatteministeriet bedes bekræfte, at det skal afgøres for hvert enkelt moderselskab, hvorvidt "... hovedparten af

moderselskabets aktiekapital direkte eller indirekte ejes af selskaber, hvis indirekte besiddelse af datterselskabet er mindre end 10 pct. af aktiekapitalen.” Skatteministeriet bedes endvidere bekræfte at dette er tilfældet uanset om det datterselskab som moderselskabet ejer aktier i selv er et moderselskab.

- 7 Hvad gælder, hvis moderselskabet ejer 40 % af driftsselskabet, og alle involverede personer og selskaber er udenlandske, hvorefter et dansk selskab erhverver et af de 5 holdingselskaber? I denne situation er moderselskabet ikke af dets aktionærer indsat som ejer af datterselskabsaktierne med henblik på at opnå mindst 10 % af aktiekapitalen.
- 8 Vil stk. 3 finde anvendelse i samtlige forhold, hvor flere selskaber har valgt at investere gennem et fælles holdingselskab eller vil der eksempelvis kunne ses bort fra moderselskaber, der direkte eller indirekte ejes af medarbejdere i driftsselskabet? I relation til de ændrede regler for investeringsselskaber med L 23, blev der specifikt indsat en bestemmelse i ABL § 19, stk. 4, der undtager medarbejder-ejede selskaber fra – under særligt fastlagte betingelser - at blive omfattet af definitionen for investeringsselskaber, hvilket ligeledes kunne overvejes i relation til § 4 A, stk. 3.
- 9 Hvad gælder, hvis aktieposten i driftsselskabet er på 40 % - der er kun ét driftsselskab - samtidig med at der i moderselskabet er en obligationsbeholdning, en kontantbeholdning eller andre aktiver, hvis værdi overstiger værdien af aktierne i driftsselskabet? Hvordan afgøres det i f. eks. sådanne tilfælde hvad der er moderselskabets primære funktion?

Vil vurderingen af om moderselskabet ”..af dets aktionærer er indsat som ejere af datterselskabsaktierne..” også omfatte en ejerstruktur som er etableret inden lovens ikrafttræden for indkomståret 2010 eller vil det alene være en vurdering, der får betydning i forhold til nye strukturer, etableret efter lovens ikrafttræden?

§ 4 B, stk. 1

Ifølge den foreslåede § 4 B, stk. 1, afgrænses koncernselskabsaktier med henvisning til, at det skal være en aktieavance opstået mellem selskaber, som er eller kan sambeskattes efter SEL § 31 eller § 31 A.

Vil en aktiebesiddelse på 1% som et sambeskattet datterselskab ejer i et søsterselskab, som indgår i den samme sambeskatning, være omfattet af § 4 B, stk. 1, sådan at avancer (og udbytter) på 1%'s aktiebesiddelsen kan modtages skattefrit?

§ 4 B, stk. 2

Den foreslåede regel i § 4 A, stk. 3, vedrørende imødegåelse af "omvendte juletræer", skal efter § 4 B, stk. 2 også være anvendelig i forhold til koncernselskabsaktier. Det bedes bekræftet, at et moderselskabs funktion som "administrationsselskab" i en sambeskatning f. eks. på grund af besiddelse af aktier med relativt stor stemmewægt medfører, at den primære funktion ikke kan siges at være ejerskab af aktier i datterselskabet.

Porteføljeselskaber

Til § 1, nr. 10 (porteføljeaktier)

Ifølge lovudkastet lægger skatteministeren op til, at avancer på porteføljeaktier, dvs. aktier som ikke er koncernselskabsaktier eller datterselskabsaktier, bliver skattepligtige uanset ejertid.

FSR finder det meget beklageligt at Danmark modsat flere af de lande vi normalt sammenligner os med, vil indføre beskatning af unoterede porteføljeaktier. Således fremgår det af Skattekommissionens baggrundsnotat vedrørende harmonisering af selskabers beskatning af udbytte og avancer, at lande som Sverige, Norge og Tyskland ikke beskatter avancer på unoterede aktier.

FSR anser en generel beskatning af unoterede porteføljeaktier for at være yderst skadelig for danske investorers motivation til at investere i små og mellemstore virksomheder (ikke mindst sammenholdt med beskatning efter lagerprincippet, jf. nedenfor). Der vil således utvivlsomt være mange investorer, der helt vil afholde sig fra at foretage investeringer i unoterede porteføljeaktier, hvilket vil betyde at virksomheder, der ikke er noteret på en børs, vil få svært ved at rejse den nødvendige kapital til driften og fremtidige investeringer.

Hertil kommer, at beskatningen vil medføre en reel dobbeltbeskatning, idet indkomsten dels beskattes hos selskabet og dels beskattes hos selskabsaktionæren. Denne dobbeltbeskatning hæmmer utvivlsomt både mulighederne for og motivationen til, at foretage yderligere investeringer.

Sammenholdt med den nuværende økonomiske situation, hvor det er svært for mange virksomheder at rejse kapital via lån må skattepligten for porteføljeinvestorerne forventes at være særlig generende.

Til § 1, nr. 10 og nr. 30 (skattepligt på porteføljeaktier efter lagerprincip)

Overordnede bemærkninger:

Skatteministeren lægger endvidere op til at avancer på aktier, der ikke opfylder betingelserne for at være enten datterselskabsaktier eller koncernselskabsaktier skal beskattes efter et lagerprincip, dvs. en løbende beskatning af forskellen mellem værdien af aktierne ultimo og primo.

Beskatning efter et lagerprincip bryder med et grundlæggende princip i dansk skatteret om, at beskatningen sker efter evne. Aktionæren risikerer således at blive beskattet af en stigning i værdien af aktierne uanset om aktierne afstås, og således uanset om aktionæren har evnen til at betale skatten.

Endvidere har beskatning efter et lagerprincip den uheldige konsekvens, at såfremt aktiernes værdi stiger i år 1, hvorefter værdien falder i år 2, vil aktionæren blive beskattet i år 1, hvorimod aktionæren ikke nødvendigvis har mulighed for at anvende tabet i år 2 eller senere år. Beskatning efter et lagerprincip vil derfor være ekstremt likviditetskrævende for mange investorer.

Efter FSR's opfattelse medfører princippet, at selskaber ofte bliver nødt til at sælge ud af investeringer med henblik på at kunne finansiere skat af urealiseret værdistigning eller alternativt optage belåning til betaling af skatten. For selskaber med investeringer i noterede aktier vil det ofte være vanskeligt at sælge aktierne, hvorfor der i mange tilfælde ikke på denne måde kan skabes finansiering.

For investorer, der primært investerer i opstartsvirksomheder vil investoren ofte ikke have likviditeten til at betale skatten, idet nystartede selskaber ofte ikke foretager udlodninger enten pga. manglende evne eller fordi en positiv indkomst nødvendigvis skal bruges på yderligere investeringer i virksomheden.

Samtidig vil værdien af aktierne ofte vise sig at stige meget de første år, hvis selskabets potentiale i markedet viser sig.

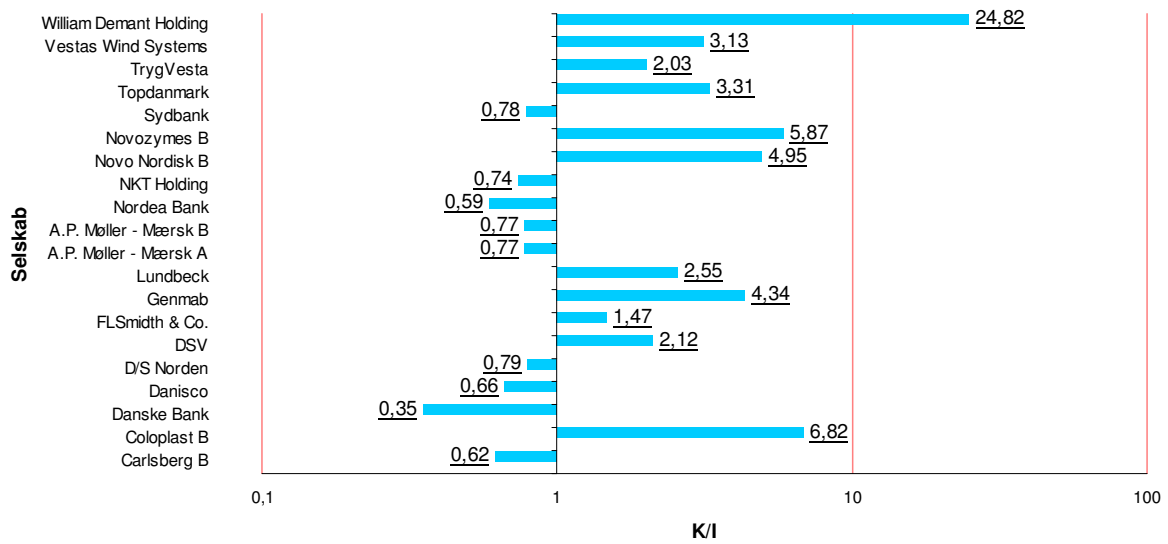
Forslaget om lagerbeskatning medfører derfor en stor risiko for, at investeringslysten begrænses væsentligt til stor skade for såvel nystartede som eksisterende virksomheder.

Investeringer i unoterede aktier foretages primært, hvor der er tale om gennemførte generationsskifter til familie eller medarbejdere, hvor der er tale om helt eller delvist medarbejder ejede (og drevne) virksomheder eller vækstvirksomheder (ventureinvesteringer). Der kan således ikke skattemæssigt ukritisk ske en sidestilling med børsnoterede aktier, hvor investeringsmotiveerne ofte er helt anderledes.

Beskatning af unoterede porteføljeaktier efter et lagerprincip vil administrativt være væsentlig mere byrdefuld end det nuværende realisationsprincip. Dette skyldes at aktiernes værdi skal fastsættes hvert år, hvilket medfører store udfordringer for unoterede aktier. Derfor har skatteministeren foreslået, at selskabets indre værdi i flere tilfælde skal anvendes som udtryk for aktiernes handelsværdi.

Det er dog FSR's opfattelse, at indre værdi stort set aldrig er udtryk for aktiernes reelle handelsværdi. Dette kan illustreres ud fra følgende oversigt over kurs/indre værdi i de selskaber, der er omfattet af C 20 indekset.

OMX 20 - Kurs/ Indr. værdi

(kilde: Børsen den 25. marts 2009)

For selskaber, hvor kurs/indre værdi er lig med 1 er selskabets indre værdi lig med handelsværdien. I tilfælde, hvor værdien ligger under 1, vil indre værdi derimod være højere end markedsværdien og omvendt, hvor værdien er over 1.

For eksempel er markedsværdien af William Demant Holding næsten 25 gange større end selskabets indre værdi, hvorimod handelsværdien af Danisco er 2/3 af indre værdi.

For ingen af de ovennævnte selskaber gælder, at indre værdi svarer til handelsværdien. Oversigten illustrer således, at anvendelsen af indre værdi som handelsværdi, medfører en arbitrær værdiansættelse.

Derudover er det FSR's holdning, at anvendelsen af regnskabsmæssige værdier i skattelovgivningen er uhensigtsmæssig. I flere af de lande Danmark normalt sammenlignes med, er man på vej væk fra koblingen mellem driftsøkonomiske og skattemæssige regnskaber. Dette gøres ud fra betragtningen om, at det vil være uhensigtsmæssigt, hvis f.eks. afgørelsen af om man skal overgå til IFRS, eller hvorvidt man skal bruge den ene eller den anden regnskabsmæssige valgmulighed, skal træffes under hensyntagen til skattemæssige betragtninger.

I nedenstående skema er vist, hvilke valgmuligheder, som f.eks. regnskabsklasse B og C selskaber har i relation til værdiansættelsen.

Valgmuligheder i ÅRL for klasse B og C virksomheder

ÅRL	Beskrivelse	B	C
	Ved førstegangsaflæggelse som klasse B virksomheder kan aktiver indregnes til forrige		
§22, stk. 3, 1)	års balancedags værdi.	X	-
	Mulighed for at undlade at indregne finansiel		
§33, stk. 1, 2. pkt	leasing	X	Pligt
	Mulighed for at undlade at indregne		
	udviklingsprojekter og internt oparbejdede		
§33, stk. 1, 3. pkt	immaterielle rettigheder	X	Pligt
	Mulighed for pro-rata konsolidering af		
§34	kapitalandele	X	X
	Valg mellem aktivering af egne kapitalandele og		
§35, stk. 1	modregning i egenkapitalen	X	X
	Mulighed for at undlade at dagsværdiregulere		
	visse finansielle instrumenter og i stedet måle til		
§37, stk. 3, 4)	kost	X	X
	Investeringsvirksomheder har mulighed for at		
	regulere investeringsaktiver til dagsværdi i		
§38, stk. 1	stedet for indregning til kost	X	X
§40	Mulighed for at indregne renter på anlægsaktiver	X	X
	Mulighed for at opskrive materielle		
	anlægsaktiver og kapitalandele i døtre og		
§41, stk. 1	associerede selskaber	X	X
	Mulighed for at indregne kapitalandele i døtre		
§43a, stk. 1	og associerede selskaber til indre værdi	X	X
	Mulighed for at indregne renter på		
§44	varebeholdninger	X	X

Komm. t. §44	Mulighed for at indregne IPO på varer	X	Pligt
§45	Mulighed for valg mellem vejede gennemsnitspriser, FIFO og andre metoder på varebeholdninger	X	X
§46	Mulighed for opskrivning af varebeholdninger til genanskaffelsesværdi	X	X
§47, stk. 2	Mulighed for at måle hensatte forpligtelser til dagsværdi i stedet for kostpris	X	X
§48	Mulighed for at indregne foreslået udbytte som en gældspost i stedet for at indregne det som del af EK	X	X
§49, stk. 1	Mulighed for at fravælge produktionsmetoden ved indregning af indtægter	X	Pligt
§78, stk. 3	Ved førstegangsaflægning som klasse C virksomheder er der lempelser for måling af indirekte prod.omk, udviklingsprojekter, fin. leasing og indregning efter prod.metoden	-	X

X = Tilladt

Den påtænkte kobling mellem skattemæssig og regnskabsmæssig værdiansættelse rejser spørgsmålet om skattemyndighederne ved ligningen af aktionærernes selvangivelser også skal "ligne" den anvendte regnskabspraksis. FSR tillader sig at gå ud fra at dette ikke skal være tilfældet, men udbeder sig Skatteministeriets kommentar til dette spørgsmål.

FSR står på baggrund af ovenstående uforstående overfor, at der foreslås en beskatning af aktier som vil være skadelig for investeringslysten. Endvidere vil det blive opfattet som beskatning med reelt tilbagevirkende kraft når den ændrede beskatning indføres i en form, hvor indgangsværdierne ikke reelt svarer til handelsværdien.

FSR noterer endvidere, at bemærkningerne til lovforslaget ikke indeholder en nærmere redegørelse for baggrunden for, at lagerprincippet ønskes anvendt frem for realisationsprincippet. Ingen af de lande som Danmarks sammenlignes med i Skattekommissionens rapport anvender lagerprincippet ved beskatning af unoterede aktier.

FSR skal derfor anmode skatteministeren om at uddybe bemærkningerne på dette punkt.

Såfremt forslaget om, at beskatte unotede porteføljeaktier fastholdes, bør indgangsværdien fastsættes med udgangspunkt i handelsværdien. De principper for fastsættelsen af indgangsværdien, der blev anvendt ved overgang til beskatning af minoritetsaktionærer ved ændringen af aktieavancebeskatningslovens i 1993 kan med fordel anvendes.

For at undgå, at ligningen af den fastsatte handelsværdi først sker ved aktieafståelsen, og dermed langt ude i fremtiden, kan der for 2010 indføres en selvangivelsespligt for handelsværdien, således at denne ved anvendelsen af de almindelige bestemmelser i skatteforvaltningsloven vedrørende skattemyndighedernes adgang til at ændre skatteansættelsen, kan afprøves inden for en kort årrække. Herved undgås at aktiernes værdi skal fastsættes på et meget senere tidspunkt, hvor aktierne afstås.

Derudover er der i relation til lagerbeskatning en række uheldige konsekvenser, hvoraf nogle er:

Underskudsbegrænsning:

I relation til underskudsbegrænsning ved ejerskifte risikeres det, at et skattemæssigt underskud opstået som følge af tab på porteføljeaktier ikke kan fremføres til modregning efter ejerskiftet på trods af, at det pågældende selskab fortsat ejer de samme porteføljeaktier. Det bør i den forbindelse foretages en ændring af ligningslovens § 15, stk. 7, sådan at besiddelse af porteføljeaktier accepteres som "økonomisk risiko ved erhvervsmæssig aktivitet" og at skattemæssige underskud fra før ejerskiftet vedrørende porteføljeaktierne kan fremføres til modregning i gevinst på aktier efter ejerskiftet.

Genbeskatning af underskud:

Det bedes bekræftet, at den fortolkning af skyggesambeskatningsreglerne, som Landsskatteretten har anlagt i SKM 2008.461.LSR, har som konsekvens, at gevinst på porteføljeaktier i udenlandske selskaber og faste driftssteder ikke skal medregnes i skyggesambeskatningsindkomsten. I den pågældende afgørelse fandt Landsskatteretten, at territorialprincippet ikke er gældende ved opgørelsen af skyggesambeskatningen, fordi dette

princip ikke var aktuelt under de gamle genbeskatningsregler. Hvordan skal der forholdes i forhold til de nu foreslåede ændringer?

Rentefradragsbegrænsning - SEL § 11 B

FSR går ud fra, at § 11 B, stk. 4, nr. 5 ændres, jf. tilsvarende L 23, således at aktietab ikke kan forøge nettofinansieringsudgifterne, og at den foreslåede lagerbeskatning ikke medfører øget risiko for rentefradragsbegrænsning. Skatteministeriet bedes bekræfte dette.

Til § 22, stk. 6 (indgangsværdier ved overgang til lagerbeskatning)

Ved overgangen til beskatning efter lagerprincippet dvs. ved indgangen til indkomståret 2010 foreslås det at indgangsværdierne på porteføljeaktier fastsættes afhængig af om aktierne har været ejet i over eller under 3 år.

Har aktierne været ejet i under 3 år anvendes den skattemæssige anskaffelsessum for aktierne ud fra den begrundelse af selskaberne på tidspunktet for overgangen ville have været skattepligtige, såfremt aktierne var blevet solgt, og at en sådan avance ville være blevet beregnet ud fra den skattemæssige anskaffelsessum.

Selskaber, der hidtil har investeret i aktier, har ofte haft til hensigt at beholde aktierne i mere end tre år. Aktierne vil således være erhvervet ud fra en forventning om, at aktierne kunne afstås skattefrit. Lovudkastet ændrer den forventning, idet en selskabsaktionær, der eksempelvis den 10. januar 2007 har investeret i porteføljeaktier, i 2010 vil blive beskattet af hele avancen optjent fra den 10. januar 2007 og frem til den 31. december 2010.

FSR finder det urimeligt at pålægge en aktionær, der har haft en berettiget forventning om at kunne modtage afkastet på aktierne skattefrit, en avancebeskatning, der reelt sker med tilbagevirkende kraft. Aktionæren beskattes endvidere uanset om aktierne er afstået eller ej.

FSR finder det nødvendigt med en overgangsregel, der beskytter aktionærer, der har erhvervet aktier med en forventning om, at aktierne kan afstås skattefrit efter 3 års ejertid.

Er handelsværdien af aktierne ved begyndelsen af indkomståret 2010 lavere end den skattemæssige anskaffelsessum, skal anskaffelsessummen nedsættes med modtagne udbytter

som selskabet i ejertiden har været fritaget for at medregne ved indkomstopgørelsen. Aktionæren har tidligere kun medregnet 66% af udbyttebeløbet i den skattepligtige indkomst efter selskabsskattelovens § 13, stk. 3 og har dermed været fritaget for at medregne 34% af udbyttebeløbet.

For mange selskaber, der har modtaget udbytte fra eksempelvis porteføljer af aktier i børsnoterede selskaber, vil det være forbundet med utrolig store vanskeligheder at skulle opgøre summen af de beløb, som aktionæren har modtaget i udbytte i løbet af ejertiden.

FSR skal derfor foreslå at denne regel udelukkende skal finde anvendelse for udbytte som selskabsaktionæren modtager på aktier, der tidligere har været datterselskabsaktier.

Det foreslås i lovens § 22 stk. 6, pkt. 2, at værdien af porteføljeaktier ejet i 3 år eller mere ved begyndelsen af indkomståret 2010 fastsættes til handelsværdien.

Med reglen kan selskaber blive beskattet af en opgjort fortjeneste på porteføljeaktier, uanset at der faktisk i ejerperioden er lidt tab. Hvis eksempelvis en aktie er anskaffet for kurs 200, men ved indgangen af indkomståret 2010 har kurs 100, og senere sælges til kurs 180, har selskabet lidt et tab på 20, men skal beskattes af en fortjeneste på 80. Efter skat bliver tabet således 40.

Har porteføljeaktierne derimod været ejet i mindre end 3 år ved begyndelse af indkomståret 2010, vil der være fradrag for det realiserede tab på 20.

FSR finder det meget problematisk at beskatte en fortjeneste, som aldrig er opstået.

For unoterede porteføljeaktier anvendes aktiernes forholdsmæssige andel af selskabets indre værdi jf. lovens § 22 stk. 9. Idet indre værdi sjældent (eller aldrig) vil afspejle selskabets værdi (jf. ovenstående bemærkninger) finder FSR det misvisende, at indre værdi anvendes. Det forekommer uhensigtsmæssigt at mange ejere af porteføljeaktier med disse regler tvinges til at foretage et ”skattesalg” inden 2010 for at få adgang til at anvende den reelle handelsværdi som indgangsværdi.

Til § 1, nr. 30 og 33 (Opgørelsesmetode efter lagerprincippet)

Til brug for lagerbeskatningen efter § 23, stk. 5, skal selskaber opgøre gevinst og tab ud fra forskellen i aktiernes værdi ultimo og primo indkomståret. Til brug for opgørelsen af værdien af unoterede aktier ultimo og primo indkomståret anvendes det største beløb af aktiernes skattemæssige anskaffelsessum og aktiernes forholdsmæssige andel af selskabets indre værdi, jf. § 23 A.

Bestemmelsen medfører, at værdistigninger baseret på indre værdi beskattes, hvorimod værdifald ned under den skattemæssige anskaffelsessum ikke kan fradrages.

Bestemmelsen har til formål at forhindre, at der gives fradrag for konstruerede tab, som eksempelvis kan opstå, såfremt en aktie købes til en pris, der inkluderer goodwill, der er oparbejdet i selskabet og således ikke fremgår af regnskabet.

Som det fremgår af bemærkningerne forhindrer bestemmelsen dermed tabsfradrag, så længe aktierne er i behold.

Har selskabsaktionæren porteføljeaktier i andre selskaber forekommer denne regel ikke hensigtsmæssig, hvilket kan illustreres ud fra det tilfælde, hvor en aktionær har porteføljeaktier i to selskaber, A og B. Såvel aktierne i A som B er anskaffet for 100. I det første år falder aktier i A til 50, hvorimod aktierne i B stiger til 150.

Aktionæren vil i dette tilfælde blive beskattes af avancen i selskab B 50, dvs. uden at kunne anvende tabet i selskab A. Aktionæren er således uden at være blevet rigere, blevet beskattet af 50.

FSR forstår det sådan, at der søges indført en modificeret lagerbeskatning. Lagerbeskatningen er modificeret, fordi gevinst skal beskattes hvert år, men løbende kan der kun opnås tabsfradrag i det omfang, der tidligere er sket beskatning af gevinst. Viser det sig, at en investering i porteføljeaktier fører til tab i forhold til det, som aktierne er købt for, så kan dette tab først fradrages, når aktierne afstås.

Hvad begrundes, at aktionæren skal være nødsaget til at afstå aktierne for at få fradrag for et tab i forhold til anskaffelsessummen?

Det bedes i øvrigt præciseret, om lagerbeskatningen skal foregå separat for aktier pr. selskab eller samlet som én lagerbeskatning af samtlige porteføljeaktier.

Efter § 23 A, stk. 1, skal aktiernes værdi fastlægges på basis af indre værdi i det seneste aflagte årsregnskab inden udløb af den skattepligtiges selvangivelsesfrist. Hvordan håndteres dette i følgende situation:

- Et datterselskab i en koncern, der anvender kalenderåret som indkomstår, har porteføljeaktier. Datterselskabet bliver den 1. juli 2010 overdraget til en anden koncern, og datterselskabet skal derfor udarbejde delårsopgørelse. Ifølge praksis skal datterselskabet først indsende selvangivelse vedrørende delperioden ved udløbet af den almindelige selvangivelsesfrist. Skal datterselskabet anvende porteføljeselskabernes årsrapport for 2009 eller deres årsrapport for 2010 ved fastsættelse af ultimoværdien ved delopgørelsen for første periode af 2010. Er det årsrapporten for 2009, må konsekvensen være, at der ikke er noget at beskatte i første delperiode, men at årets fulde beskatning "skubbes" til anden delperiode vedrørende indkomståret 2010. Omvendt vil anvendelsen af årsrapporten for 2010 betyde, at beskatningen indtræder i første delperiode og at der ikke sker beskatning i anden delperiode.

Skal ABL § 23 A, stk. 1, 3. pkt., i øvrigt forstås således, at såfremt skatteyderen har kalenderårsregnskab og selskabet f.eks. har regnskabsår fra den 1. april til den 31. marts, så skal ultimo indre værdi-beregningen for skatteyderens indkomstår 2011 ske på grundlag af 31. marts 2012 balancen for selskabet, hvis dette måtte aflægge regnskab inden den 30/6 2012? I givet fald kompliceres udarbejdelsen af selvangivelsen, idet man må sikre sig, om selskabet aflægger årsregnskab før/efter selvangivelsesfristen. Endvidere vil muligheden for at indgive selvangivelsen før selvangivelsesfristen i praksis ophøre, hvis der haves porteføljeaktier, hvor der endnu ikke er aflagt årsregnskab.

Med den valgte formulering, hvor værdien afhænger af tidspunktet for færdiggørelsen af et andet selskabs regnskab, kan det forekomme at et årsregnskab kommer til at danne grundlag for 2 års selvangivelser for aktionæren, eller omvendt et årsregnskab helt springes over.

Det angives, at den skattemæssige anskaffelsessum skal opgøres efter § 26, stk. 6, dvs. efter gennemsnitsmetoden. Når den nuværende § 8, stk. 2 ophæves, hvordan skal kapitalnedsættelser og salg til udstedende selskab da håndteres i relation til gennemsnitsmetoden under lagerbeskatningen.

Skal de aktier, der annulleres/tilbagesælges tages ud af gennemsnitsmetoden med den følge, at porteføljeaktionæren kan fradrage tabet i året, hvor kapitalnedsættelsen m.v. er foretaget? Gør det en forskel for svaret, om kapitalnedsættelsen/tilbagesalget sker uden udlodning/til 0 kr.?

I det hele taget ønskes konsekvenserne i relation til kapitalnedsættelse og salg til udstedende selskab uddybet i lyset af, at de eksisterende regler i LL § 16 A, stk. 12 og LL § 16 B, stk. 6, ophæves for porteføljeaktier.

Tegningsrettigheder til både børsnoterede og unoterede aktier skal indgå i lagerbeskatningen for porteføljeaktier, og efter den bibeholdte § 25, stk. 2, skal tildelte retter indgå med værdien 0. I L 63 (2008/09) er det foreslået at tegningsrettigheder skal tages ud af gennemsnitsmetoden, fordi de ellers kan føre til en utilsigtet beskatning. Er denne problemstilling også aktuell under den foreslåede lagerbeskatning, hvor den skattemæssige anskaffelsessum kan udgøre loftet for ultimoværdien?

Forslaget i L 63 bør derfor medtages i nærværende lovforslag, når der alligevel skal ske en væsentlig ændring af aktieavancebeskatningsloven. Der henvises i øvrigt til FSR's høringssvar til "Udkast til forslag til lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven, skattekонтроlloven, kildeskatteloven, ligningsloven og forskellige andre love (Enkel og effektiv kontrol samt mindre skatteplanlægning) H032-09."

Efter forslaget skal der korrigeres i aktiernes andel af selskabets indre værdi, hvis der er forskel på rettighederne, og forskellen har betydning for værdien. Det bedes præciseret, hvilke rettigheder, der har betydning for værdien, ligesom det bedes uddybet og præciseret, om vurderingen af, om forskelle har betydning for værdien, kan variere afhængigt af ejerkredsen.

Er det korrekt forstået, at så vel "urealiseret" tab under den løbende lagerbeskatning som "realiseret" tab ved afståelse af aktier indgår i den skattepligtige indkomst og dermed kan

generere et skattemæssig underskud der kan fremføres af selskabsaktionæren efter de almindelige regler for underskudsfremførsel i ligningslovens § 15?

Til § 1, nr. 45 (skift af skattemæssig status)

Som bestemmelsen umiddelbart er formuleret, vil et statusskifte også kunne blive udløst ved, at en tredjemandsaktionær vælger at sælge sine aktier tilbage til selskabet eller en ny aktionær tegner kapital i selskabet. FSR finder det utilfredsstillende, at en uafhængig parts disposition kan føre til at en aktionær pludselig står i en beskatningssituation eller i en situation, hvor et tab af den værdi, der er beskattet som porteføljeaktionær, ikke er fradragsberettiget. Der bør indføres en ordning, der "skærmer" porteføljeaktionærerne mod sådanne ukontrollerede konsekvenser, særligt også i lyset af, at der med en grænse på 10% ikke nødvendigvis skal de store udsving til, før de nævnte skattemæssige konsekvenser udløses.

Det følger af § 33 A, stk. 2, at der også skal ske beskatning, når der sker status-skifte i forbindelse med ombytning af aktier ved en skattefri omstrukturering. Efter FSR's opfattelse vil denne regel være i strid med EU-retten, fordi den indebærer, at tildelingen af aktier ved omstruktureringen udløser beskatning af aktionæren, selvom der ikke er modtaget kontantvederlag. Det skal bemærkes, at situationen både er aktuel, når flere aktionærer ombytter, således at deres poster tilsammen giver det erhvervende selskab majoritet, og når enkelte aktionærer ombytter aktier til et erhvervende selskab, der i forvejen har stemmemajoriteten i det erhvervede selskab – det er således en ret almindelig situation, hvor aktionæren, med den foreslåede bestemmelse afskæres fra at anvende de direktivbestemte regler om skattefrie omstruktureringer.

Der er i bemærkningerne til lovudkastet nævnt, at en forholdsmæssig del af aktierne i det indskydende selskab skal anses for afstået, hvis en spaltning medfører, at et af de modtagende selskaber får en anden skattemæssig status end det indskydende selskab. FSR anmoder ministeriet om eksempler, der uddyber, hvordan - og på hvilket grundlag - den forholdsmæssige andel af afståede aktier opgøres.

Er det i øvrigt korrekt forstået, at hvis en aktionær har en kapitalandel på 50%, og der foretages salg af 41%, så får aktionæren en anskaffelsessum svarende til 9% af den oprindelige aktiebesiddelse? Opgøres denne andel også på grundlag af gennemsnitsmetoden?

Omvendt, hvis aktionæren har en kapitalandel på 9% og køber yderligere 5%, sker der så afståelsesbeskatning vedrørende de 9%? Skal der i begge tilfælde ske opgørelse på basis af gennemsnitsmetoden inden de solgte/købte aktier er gået ind?

Til § 1 nr. 10 (koncerninterne konvertible obligationer og tegningsretter)

Af udkastets udformning af aktieavancebeskatningslovens § 9 fremgår, at tab ved afståelse af koncerninterne konvertible obligationer og tegningsretter til sådanne ikke kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Gevinst og tab skal opgøres efter udkastet til ABL § 23 A, stk. 2, hvoraf følger, at værdien ved indkomstårets afslutning og afståelsessummen ikke kan være mindre end den skattemæssige anskaffelsessum.

Det bedes uddybet, hvordan der i så fald kan opstå tab i en afståelsessum.

Det bedes endvidere bekræftet, at det kun er tab i forbindelse med afståelse af koncerninterne obligationer, der ikke kan fradrages efter ABL § 9. Dvs. tab opstået under lagerbeskatningen uden at der er sket afståelse vil således kunne fradrages, når tabet ikke opstår, fordi ultimoværdien er lavere end den skattemæssige anskaffelsessum, jf. ABL § 23 A.

Bestemmelsen i ABL § 23 A angiver ikke, hvordan lagerbeskatningen skal foretages vedrørende ikke-koncerninterne konvertible obligationer. Er det korrekt forstået, at værdien af disse indgår i den samlede værdi af aktier som er skattepligtige efter ABL § 8, og at lagerbeskatningen i disse tilfælde sker samlet for konvertible obligationer og aktier.

Hvordan skal unoterede konvertible obligationer, som kvalificerer som porteføljeaktier, værdiansættes efter lagerprincippet, når de pr. definition ikke har andel i egenkapitalen, jf. ABL § 23 A, stk. 1?

Kapitalfondspartnere

Generelle kommentarer

Med de to nye bestemmelser i aktieavancebeskatningslovens § 17A og ligningslovens § 16I foreslås særlovgivning for et antal personer, der typisk er såvel ansat som investorer i kapital- og venture fonde. Disse beskattes på nuværende tidspunkt typisk af lønindkomst oppebåret fra

ansættelse i et management selskab samt aktieindkomst som følge af deres investering i kapitalfonden.

Det foreslås, at afkast, der overstiger en standardforretning, p.t. 6,5 % (selskabsskattelovens § 11B, stk. 2), defineres som ”merafkast”, og at dette beskattes som personlig indkomst for kapitalfondspartneren.

I en situation hvor en kapitalfonds underliggende investering giver et reelt afkast, der overstiger 6,5 %, eksempelvis 10%, vil kapitalfondspartnere, uden hensyntagen til carried interest fordelingen, blive beskattet af reelt afkast (3,5 %) som personlig indkomst.

Investorenes afkast beskattes som udgangspunkt som aktieindkomst. Skatteministeren bedes redegøre for hvorfor de to investortyper skal beskattes forskelligt.

Ved fastsættelsen af standardforrentningen (pt. 6,5 %) tages der ikke højde for den risiko, der er forbundet med en aktieinvestering og der er dermed ikke indlagt en risikopræmie, der kan korrigere herfor. FSR skal derfor forslå, at der indsættes et risikotillæg til standardforrentningen, der kan kompensere for den større risiko, der typisk er forbundet med en aktieinvestering. Evt. kan den i aftalen mellem kapitalfondens partnere og andre investorer aftalte hurdle rate anvendes, som forrentningsgrundlag.

Til § 1 nr. 13 og § 13 nr. 5 (kapitalfondspartnere, der investerer personligt)

Den skattepligtige skal efter aktieavancebeskatningslovens § 17A medregne gevinster og tab vedrørende aktier erhvervet via kapital- eller venturefonde ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Gevinster opdeles i et ”norm-afkast” og et ”merafkast”. Merafkast defineres som afkast på en investering, der overstiger standardforrentningen (p.t. 6,5 %) (selskabsskattelovens § 11 B, stk. 2). Merafkastet foreslås beskattet som personlig indkomst, da merafkastet anses for en bonus for en succesfuld afvikling af fonden. Normafkastet foreslås beskattet som aktieindkomst.

Som følge af den nye bestemmelse sker der i lovforslaget konsekvensrettelse af personskattelovens § 4 (lovforslagets § 13 nr. 5), hvori der efter forslaget nu også henvises til aktieavancebeskatningslovens § 17A.

Skatteministeren bedes bekræfte at konsekvensrettelsen skal være ”merafkast jf. aktieavancebeskatningslovens § 17A, stk. 2 nr. 2” således at det alene er merafkastet, der beskattes som personlig indkomst og ikke hele afkastet. Dette fremgår tillige af bemærkningerne til lovforslagets s. 67.

Til § 1, nr. 13 og § 12, nr. 15 (kapitalfondspartnere, der investerer via et selskab)

For kapitalfondspartnere, der foretager investeringer via et selskab, foreslås en regel i ligningslovens § 16I, der ligesom den foreslåede bestemmelse i aktieavancebeskatningsloven § 17A har til formål at beskatte det afkast som en kapitalfondspartner modtager ud over en standardforrentning.

Reglen er udformet således, at kapitalfondspartneren skal medregne selskabets positive aktieindkomst som CFC-indkomst. Det vil sige kapitalfondspartneren beskattes med 25 % af kapitalfondspartnerens direkte eller indirekte andel af selskabets positive aktieindkomst.

Kapitalfondspartnerens investering vil ofte blive foretaget igennem flere selskaber. I disse tilfælde følger det af bemærkningerne til lovudkastet, at det er indkomsten i det selskab, der foretager den direkte investering i kapitalfonden, jf. bemærkningerne side 115.

Bemærkningerne svarer ikke til bestemmelsens ordlyd, idet bestemmelsen kun omtaler, at den skattepligtige har direkte eller indirekte kontrol over selskabet.

Skatteministeren bør derfor ændre bestemmelsens ordlyd, så det klart fremgår, at det er indkomsten i det selskab, der investerer direkte i kapitalfonden, der skal medregnes hos aktionæren.

Skatteministerens bedes samtidig bekræfte, at det er den skat, der forholdsmæssig falder på det selskab, der har foretaget den direkte investering, som aktionæren kan opnå lempelse for, og at aktionæren dermed altid vil kunne opnå credit for den betalte skat i det underliggende selskab.

Ifølge stk. 5 anvendes som udgangspunkt realisationsprincippet ved opgørelsen af gevinst og tab. FSR mener, at det bør præciseres, at det er opgørelsen af gevinst og tab på aktier efter stk.

4, der skal opgøres efter realisationsprincippet. Den skattepligtige kan dog vælge at benytte lagerprincippet. Vælges lagerprincippet skal dette anvendes fremover, og der er ikke mulighed for at ændre dette.

Bestemmelsen giver således den skattepligtige mulighed for at anvende lagerprincippet, hvilket på grund af creditbestemmelsen i stk. 8, må formodes at være en fordel, såfremt selskabet ligeledes anvender lagerprincippet.

Efter de forslåede ændringer til aktieavancebeskatningsloven afhænger anvendelsen af lagerprincippet i selskabet dog af, om selskabet har porteføljeaktier eller datterselskabsaktier/koncernsselskabsaktier. Anvendelsen af lagerprincippet eller realisationsprincippet kan derfor skifte fra år til år. Den skattepligtige kan derimod ikke omgøre et valg til lagerbeskatning.

FSR foreslår, at denne mulighed indarbejdes i lovforslaget.

Eksempler på beskatningen af kapitalfondspartnerne m.fl.

Hverken lovforslaget eller bemærkningerne hertil opstiller eksempler på hvordan beskatningen af afkastet på person og/eller selskabsniveau skal opgøres.

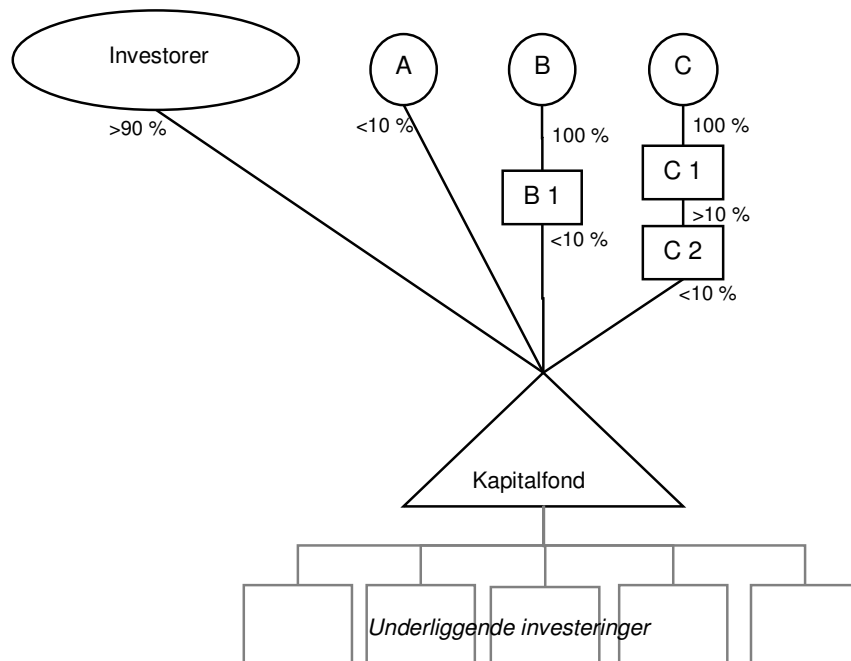
Nedenfor er opstillet et eksempel på hvordan pengestrømme fra afkast på underliggende investeringer kan se ud. Investorerne og kapitalfondspartnerne har investeret i kapitalfonden ved etableringen af kapitalfonden i 2005.

Kapitalfonden opnår afkast/gevinster på underliggende investeringer som vist nedenfor.

Investorerne modtager fra indkomståret 2006 afkast svarende til deres investerede kapital og hurdle rate (i alt 20 ved udgangen af 2009). I indkomståret 2010 sker der udlodning af carried interest til såvel investorer med 80 % som partnere med 20 %.

År	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Afkast fra underliggende investeringer	15	12	10	8	5	10	15
<i>Akkumuleret gevinst</i>	<i>15</i>	<i>27</i>	<i>37</i>	<i>45</i>	<i>50</i>	<i>60</i>	<i>75</i>
Afkast til investorer	0	5	5	5	5	0	0
<i>Akkumuleret afkast til investorer</i>	<i>0</i>	<i>5</i>	<i>10</i>	<i>15</i>	<i>20</i>	<i>20</i>	<i>20</i>
Beholdning før carried interest	15	22	27	30	30	40	55
Carried interest - investorer	0	0	0	0	0	32	44
Carried interest - partnere	0	0	0	0	0	8	11
Beholdning efter carried interest	15	22	27	30	30	0	0

Skatteministeren bedes redegøre for, hvorledes der vil ske beskatning af kapitalfondspartnerne A, B og C, når kapitalfondspartnerne investerer ved følgende struktur:

Kapitalfondspartner A er personlig investor i kapitalfonden. A's investering udgør mindre end 10 % af kapitalfondens kapital. B er kapitalfondspartner og har investeret via et 100 % ejet holdingselskab, B1. B1's investering udgør mindre end 10 % af kapitalfondens kapital. C er

kapitalfondspartner og har investeret via såvel et 100 % ejet holdingselskab C1, samt et mellemliggende selskab C2, hvori C1's andel udgør mere end 10 %. Det antages at kapitalfondspartnerne A, B og C og deres holdingselskaber B1, C1 og C2 er fuldt skattepligtige.

Ved besvarelsen bedes ministeriet gennem regneeksempler illustrere, hvordan de tre kapitalfondspartnere beskattes. For kapitalfondspartner B og C bedes eksemplerne tillige illustrere, hvorledes der vil ske beskatning ved anvendelse af realisationsprincippet og lagerprincippet ved opgørelsen af B og C's skattepligtige indkomst samt illustrere hvorledes der beregnes credit af betalt skat i henholdsvis B1 og C2.

Af lovudkastet fremgår at normafkastet skal beregnes ud fra standardratsatsen i selskabsskattelovens § 11 B, stk. 2, hvilket i 2009 er 6,5 % pro anno. Skatteministeren bedes præcisere hvornår beskatningen vil ske, og på hvilket grundlag beskatningen vil ske. Ved besvarelsen bedes skatteministeren tillige redegøre for, hvorledes der eventuelt tages højde for, at der for indkomstårene før 2007 ikke kan henvises til en standardforrentning efter SEL § 11 B, stk. 2 og forholde sig til hvilken eventuel indgangsværdi, der skal anvendes ved opgørelsen af gevinsten.

Hvorledes fastsættes indgangsværdien efter ABL § 17 A, og hvordan skal fastsættelsen af indgangsværdier efter LL § 16 I, jf. forslaget § 22 forstås?

Investeringsforeninger

Til § 1, nr. 6

I bemærkningerne til § 1, nr. 6, nævnes, at investeringsforeninger i skattefri investeringsforeninger ikke er omfattet af begrebet datterselskaber. I praksis beskattes selskaber således af alle realiserede og urealiserede gevinster og tab på andele i såvel kontoførende som bevisudstedende investeringsforeninger, herunder andele i udloddende foreninger og investeringsselskaber, omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19.

For så vidt angår forsikringsselskaber sker der – for såvel investeringsforeningsbeviser som for porteføljeaktier - herved en ”dobbelt” lagerbeskatning, forårsaget af den nu foreslåede lagerbeskatning og den beskatning, der finder sted efter selskabsskattelovens regler om

fradragsbegrænsning. Efter FSR's opfattelse bør udformningen af reglerne om fradragsbegrænsning revurderes i lyset af de foreslåede regler om lagerbeskatning af investeringsbeviser og porteføljeaktier.

Efter ligningslovens § 16 C, stk. 15, kan udlodningsopgørelsen i de udloddende investeringsforeninger foretages efter den såkaldte summariske metode, som bevirker, at investor – ved opgørelsen af udlodningsopgørelsen - skal medregne årets positive værdiændringer ved skatteopgørelsen. Den summariske metode er reelt udtryk for, at investor lagerbeskattes af årets stigninger (men ikke årets værdifald), dog således at værdiændringen først beskattes (som andre udbytteindtægter) i det følgende år. FSR henstiller, at det overvejes, om samspillet mellem den summariske udlodningsopgørelse og den foreslåede lagerbeskatning af investeringsforeningsbeviser (gældende for selskaber) kan føre til en dobbelt-beskatning. I givet fald bør reglerne ændres.

Til § 1, nr. 30, 31 og 32

For så vidt angår beviser i investeringsselskaber foreslås det, at det såkaldte "modificerede" lagerbeskatningsprincip (forskudt indtægtsførsel) ændres til det "almindelige" lagerbeskatnings-princip, kombineret med, at den særlige skatteberegning (aktie-for-aktie-metoden) kombineret med lagerbeskatning) ophæves.

Efter FSR's opfattelse er det positivt, at der tages initiativ til, at lagerbeskatningsreglerne ensortes, uanset om der er tale om porteføljeaktier eller investeringsforeningsbeviser. Imidlertid forekommer det klart uhensigtsmæssigt, at den gruppe af nye investorer, der blev inddraget under lagerbeskatning med udvidelsen af definitionen på et investeringsselskab, L 23, vedtaget den 5. februar 2009, skal anvende det modificerede princip i 2009, men overgå til det almindelige princip i 2010. FSR skal derfor foreslå, at der indføres hjemmel til, at netop denne gruppe af investorer frit kan vælge, allerede for 2009, at anvende det almindelige lagerprincip (der kommer til at gælde fra 2010).

Efter FSR's opfattelse er eksemplerne, der skal illustrere beskatning efter gamle og nye regler forvirrende, når indkomstårene 2008 og 2009 inddrages. Det er klart, at beskatningen under ét bliver den samme, uanset om det gamle eller ny princip anvendes. Det væsentlige er

velsagtens, at investorer, der opnår en urealiseret gevinst/tab på en andel i et investeringsselskab i 2009 (til medregning i 2010), i 2010 også skal medregne urealiserede gevinster/tab, der påløber i 2010.

Til § 12, nr. 9

Efter lovforslaget ophæves reglen om, at de udloddende investeringsforeninger kan undlade at udlodde aktiegevinster mv. på aktier, som foreningen har ejet i mindst 3 år.

I bemærkninger til § 12, nr. 9 nævnes, at baggrunden for reglen blandt andet har været et ønske om at undgå et likviditetsdræn for investeringsforeningen (i form af udlodning af gevinsterne) eller for medlemmerne (i form af betaling af skatten af minimumsudlodningen, hvis denne ikke udloddes), og besvær for medlemmerne, der skal geninvestere de udloddede midler.

I bemærkningerne anføres desuden, at reglerne om udlodning er udformet således, at investeringsforeningerne i princippet ikke behøver at udlodde, selvom medlemmerne beskattes heraf.

Efter FSR's opfattelse vil ophævelsen af 3 års-reglen føre til en betydelig meradministration for investeringsforeningerne og deres medlemmer, når der løbende skal foretages genplaceringer.

Det er korrekt, at der for nogle år siden blev indført mulighed for at ”opspare” udbytte i foreningen, mod en samtidig forhøjelse af anskaffelsessummen på beviserne. Efter FSR's opfattelse har det imidlertid vist sig, at disse regler kun meget sjældent kan anvendes, hvilket primært hænger sammen med, at investeringsforeningen skal indeholde udbytteskatter efter de almindelige regler, selvom der ikke sker nogen fysisk udlodning.

Reglerne om indeholdelse af udbytteskat er vidt forskellige og er blandt andet afhængige af, om det udbyttmodtagende medlem er et selskab, en person, en pensionskasse osv., og rent praktisk er det ikke muligt at opspare udbytte i foreningen, hvis foreningen f.eks. skal indeholde udbytteskat på vegne af 50 % af medlemmerne, mens foreningen er fritaget for at indeholde udbytteskat for så vidt angår den resterende halvdel. Hertil kommer, at der – som

betingelse for en opskrivning af anskaffelsessummen - stilles krav om, at foreningen er omfattet af UCITS direktivet, hvilket ikke forekommer velbegrundet.

For at undgå unødige fysiske udlodninger og genplaceringer skal FSR henstille, at de nuværende regler om manglende fysisk udlodning og opskrivning af bevisernes anskaffelsessum ændres med henblik på, at investeringsforeningerne kan anvende reglerne i et betydeligt større omfang end hidtil.

Skattefri omstruktureringer

Til § 1, nr. 48 (aktieombytning uden tilladelse)

Ejertidskrav:

Hvis der foretages en "masseombytning", dvs. at aktionærene i en løbende periode over 6 måneder ombytter deres aktier, hvilken dato skal det foreslåede 3-års ejertidskrav da regnes fra? - fra den første eller den sidste aktionær ombytter aktier? Efter FSR's opfattelse bør fristen regnes fra tidspunktet hvor den første aktionær har ombyttet, fordi det udelukkende er praktiske forhold, der er årsag til, at der går nogen tid før aktieombytningen er fuldt gennemført.

Skatteministeriet bedes bekræfte, at det erhvervende selskab ikke er bundet af et ejertidskrav, selvom 3 års perioden ikke er udløbet, når de aktionærer, der foretog ombytning og dermed var årsag til ejertidskravet, ikke længere er i ejerkredsen i det erhvervende selskab - f.eks. fordi de har solgt aktierne.

FSR finder det urimeligt, hvis skattefriheden for en aktionær efter ombytningen er betinget af dispositioner, som aktionæren ikke har indflydelse på. F.eks. er det urimeligt, hvis en porteføljeaktionær ombytter sine aktier i et selskab sammen med andre aktionærer, der har større aktiebesiddelser. Efter ombytningen har de andre aktionærer bestemmende indflydelse, hvorved de kan "styre" om ejertidskravet skal overholdes. Overholdes ejertidskravet ikke i sådan en situation, bør det ikke få skattemæssige konsekvenser for porteføljeaktionæren, fordi denne aktionær ikke har "skatteunddragelses-hensigter", og ingen indflydelse har på det skete. Det foreslås derfor, at der indsættes en bestemmelse herom, der begrænser de skattemæssige konsekvenser af en manglende overholdelse af ejertidskravet.

Det bedes overvejet, at indsætte mulighed for at ejertidskravet heller ikke anses for overtrådt, hvis der efterfølgende foretages en skattepligtig omstrukturering mod fuldt aktievederlag, når blot ejerskabet til aktierne bevarer på samme måde, som når det er en skattefri omstrukturering.

Det angives i bemærkningerne, at der kan søges om tilladelse, hvis det efter en skattefri omstrukturering uden tilladelse viser sig, at der er behov for at afstå aktierne, hvorpå ejertidskravet hviler. Det bedes bekræftet, at den forretningsmæssige bedømmelse, der skal foretages for at opnå tilladelse, skal basere sig på, om der kan antages at foreligge skatteunddragelseshensigt pr. omstrukturingsdatoen.

Det vil sige, at når det kan påvises, at årsagen til det ønskede salg af aktier først er opstået efter den skattefrie omstrukturering blev gennemført, da kan der ikke på basis af direktivets skatteunddragelsesklausul nægtes tilladelse.

Ombytningsforhold:

Med ophævelsen af ABL § 36 A, stk. 3, bortfalder det eksplicite krav om, at ombytningsforholdet skal baseres på handelsværdier. FSR anmoder i relation hertil Skatteministeriet om at bekræfte, at retstillingen efter de foreslåede regler derfor vil være som i TfS 2008.1054 SR. I denne afgørelse fandt Skatterådet, at ombytningsforholdet ved en skattefri fusion kunne fastsættes på basis af den oprindelige anskaffelsessum fordi det var tilkendegivet at aktierne ikke ville blive afstået i 3 år og at der ikke sås at være utilsigtede skattemæssige fordele.

Hvis der svares benægtende på dette spørgsmål, vil FSR gerne bede om nogle eksempler på, hvornår utilsigtede skattemæssige fordele ved en skattefri aktieombytning uden tilladelse efter de foreslåede regler, udelukker at ombytningsforholdet baseres på andet end handelsværdier.

"Selskabstyper"

Efter ABL § 36, stk. 1, sidste punktum kan der ikke foretages en skattefri aktieombytning, når det erhvervede eller det erhvervende selskab ved beskatningen her i landet anses for at være en transparent enhed. Skatteministeriet bedes bekræfte, at der kan ske en skattefri ombytning af aktier, selvom det erhvervede og/eller det erhvervende selskab er transparente, når Danmark ifølge en dobbeltbeskatningsoverenskomst er forpligtet til at anerkende selskaberne

som selvstændige skattesubjekter, fordi de kvalificeres som sådan efter interne udenlandske regler. FSR henviser i den forbindelse til afgørelsen TfS 2008.871 SR.

Af sidste pkt. i den foreslåede § 36, stk. 6, følger, at det erhvervende selskab skal være hjemmehørende i EU eller en DBO-stat. Gælder der krav til, hvilke beskatningsforhold en dobbeltbeskatningsoverenskomst skal tage stilling til for, at selskabet er kvalificeret efter den foreslåede regel? Spørgsmålet rejses fordi den beskatning, der "er i spil" ved en aktieombytning, er aktieavancebeskatning af den danske aktionær? Er det ikke muligt at nøjes med et krav om, at det er en stat, som Danmark har indgået aftale om informationsudveksling med?

Majoritetskrav:

Når der alligevel sker ændring af bestemmelsen i ABL § 36 vil det være hensigtsmæssigt, at det gøres klart, at bestemmelsen i § 36, stk. 2, sidste pkt., altid er gældende ved en skattefri aktieombytning uden tilladelse efter den foreslåede § 36, stk. 6. Når der ved aktieombytning uden tilladelse alene skal gives meddelelse til SKAT ved indsendelse af selvangivelsen fremgår det ikke klart, om ombytningen skal behandles efter § 36, stk. 2 eller stk. 3. Der kunne også vælges den endnu bedre og mere enkle løsning, at det blev præciseret i loven, at en efterfølgende spaltning aldrig er i strid med majoritetskravet, uanset om ombytningen gennemføres efter § 36, stk. 1 eller stk. 3.

Når aktieombytning uden tilladelse er betinget af et ejertidskrav, er Skatteministeriet da ikke enig i, at majoritetsbetingelsen ikke overtrædes ved, at en ny aktionær tegner kapital i det erhvervede selskab, hvorved den majoritet, som det erhvervende selskab opnåede ved ombytningen, udvandes?

Meddelelse til SKAT:

Efter udkastets ændring til ABL § 36, stk. 7, skal der gives oplysning til SKAT om at ombytningen er gennemført skattefrit. Efter FSR's opfattelse kan manglende overholdelse af fristerne ikke medføre, at omstruktureringen bliver skattepligtig. Konsekvensen kan alene være, at der ikke er indleveret behørig selvangivelse henholdsvis behørig orientering af skattemyndighederne. Vi hører gerne ministeriets kommentarer hertil.

Allerede gennemførte omstruktureringer:

Hvorledes skal der forholdes med skattefri aktieombytninger gennemført uden tilladelse forud for 2010? De er gennemført med hjemmel i aktieavancebeskatningslovens § 36 A. Er det hensigten, at de fortsat skal være omfattet af denne bestemmelse, eller er det hensigten, at disse allerede gennemførte omstruktureringer skal være omfattet af de nye regler i § 36? I sidstnævnte tilfælde er der så hjemmel hertil, når omstruktureringen er gennemført efter § 36 A?

Problemstillingen bedes også besvaret i forhold til gennemførte spaltninger og tilførsler af aktiver gennemført på basis af de nuværende regler om skattefri omstrukturering uden tilladelse.

Til § 8, stk. 6 (skattefri spaltning)

Det fremgår af lovforslaget, at anvendelsen af 4. pkt., som er reglen om skattefri spaltning uden tilladelse, er betinget af, at selskaber, der efter spaltningen ejer mere end 10% af kapitalen i et af de deltagende selskaber, ikke afstår aktier i det eller de pågældende selskaber i en periode af tre år efter spaltningsdatoen.

Vil ejertidskravet også gælde for skattefri spaltninger uden tilladelse gennemført før de nye regler træder i kraft? I givet fald er der så hjemmel hertil?

Hvis den nye regel finder anvendelse for spaltninger gennemført før de nye reglers ikrafttræden antager FSR, at reglen kun gælder for selskaber, der deltog i spaltningen og ikke for selskaber, der ikke deltog i spaltningen. Hvis der eksempelvis efter en spaltning er solgt 25% af aktierne i et modtagende selskab til en ny aktionær, der er et uafhængigt selskab, kan reglen vel ikke gøre spaltningen skattepligtig, hvis spaltningen og aktiesalget fandt sted før de nye reglers ikrafttræden, hvor aktiesalg var tilladt og i øvrigt skattepligtigt? Tilsvarende kan den aktionær, der har erhvervet de 25% aktier, ikke være omfattet af reglen, men må som følge af, at aktierne er erhvervet ved et almindeligt køb være frit stillet med hensyn til videresalg.

FSR foreslår derfor, at der indsættes en overgangsregel, der tager højde for denne situation, idet den nugældende formulering muligvis kan fortolkes således, at den rammer for bredt. Alternativt kan bestemmelsen omformuleres, således at den får følgende ordlyd: "... er

betinget af, at aktionærer, der er selskaber og som var aktionær på spaltningstidspunktet, og som efter spaltningen ejer ...". Såfremt Skatteministeriet ikke finder behov herfor, anmodes ministeriet om at bekræfte, at den ovenfor omtalte situation ikke er omfattet af reglerne.

I relation til bestemmelsen har FSR i øvrigt følgende spørgsmål:

Det bedes bekræftet, at en efterfølgende reduktion af aktiebesiddelsens størrelse som følge af udvanding i forbindelse med indtræden af nye aktionærer i selskabet ikke udgør en afståelse i relation til ejertidskravet.

Udgør afståelse af aktier der sker i forbindelse med kapitalnedsættelse/salg til udstedende selskab en afståelse i strid med ejertidskravet?

I lighed med det under aktieombytning nævnte, foreslår FSR, at der indsættes en bestemmelse, der gør det klart, at det kun er den deltager og det selskab, som denne deltager ejer aktier i, der bliver ramt, hvis deltageren ikke overholder ejertidskravet. Med andre ord skal det andet modtagende selskab og dets deltagere ikke risikere skattepligt, fordi aktionærer uden for deres kreds ikke opfylder betingelserne. Dette er relevant ved ophørsspaltninger, hvor aktionærkredsen interesseopdeles. Denne problemstilling er også meget aktuell at få bragt på plads i forhold til de udenlandske spaltninger, jf. den foreslåede FUL § 15, stk. 6. Her er "kontrollen" aktionærerne i mellem måske slet ikke tilstede, hvorfor det vil være urimeligt at gennemføre en beskatning. Det vil sandsynligvis også være ganske svært at få oplysninger om aktieafståelser f.eks. fra aktionærer i tredjelande, og allerede af den grund, må konsekvenserne af ejertidskravet afgrænses på de enkelte deltagere.

Ifølge FUL § 15a, stk. 2, sidste punkt er det en betingelse for at gennemføre en spaltning uden tilladelse, at forholdet mellem aktiver og forpligtelser der overføres til de modtagende selskaber svarer til forholdet mellem aktiver og forpligtelser i det indskydende selskab.

Betingelsen blev alene indsat for at forhindre, at der kunne gennemføres "skattefrie" salg ved at udspalte en forholdsmæssig stor gæld, hvorved værdien af vederlagsaktierne reduceres.

Idet der indføres et ejertidskrav på vederlagsaktierne, kan den pågældende regel med stor fordel lempes. Ved at fjerne forbuddet mod balancetilpasning fjernes en af de væsentligste

forhindringer for at foretage spaltning uden tilladelse. Der vil derfor være tale om en stærk administrativ lettelse.

Ejendomsavance

Til § 5 - Genanbringelse af avance

Det foreslås, at skattepligtig ejendomsavance fremover kun skal kunne genanbringes i udenlandsk fast ejendom på Færøerne, i Grønland og i lande, som er medlem af EU/EØS. Det er herudover en betingelse, at de pågældende lande udveksler oplysninger med de danske skattemyndigheder. Det bedes bekræftet, at der er tale om lande, hvormed der består et aftalegrundlag om udveksling af oplysninger.

Skatteministeriet bedes oplyse, hvilke lande Danmark har en sådan aftale med. Det bedes endvidere overvejet, om det er muligt, at offentliggøre en liste på enten www.skat.dk eller på www.skm.dk, som viser de pågældende lande. Det bemærkes i den forbindelse, at der også kan være tale om administrative aftaler, dvs. aftaler, der ikke umiddelbart er tilgængelige for offentligheden, hvilket alt andet lige øger behovet for en samlet og ajourført offentliggørelse.

Fonde

Til § 7 (Fonde og porteføljebeskatning)

Det ønskes oplyst, om FBL § 3 stk. 2, 4. pkt. påtænkes ændret, således at fondene får mulighed for at fremføre nettokurstab som følge af den indførte beskatning af porteføljeaktier til efterfølgende indkomstår. Pt. er det alene underskud efter uddelinger, der svarer til det fradragsberettigede nettotab efter KGL som kan fremføres til fradrag i de efterfølgende indkomstår.

Kursgevinstloven:

Til § 11, nr. 1 (koncerninterne fordringer)

Det foreslås, at afkast på fordringer – uanset LL § 16 A og 16 B – skal omfattes af kursgevinstloven. Ministeren bedes oplyse hvordan denne ændring hænger sammen med Landsskatterettens kendelse offentliggjort i TfS 2006, 694 LSR, hvor Landsskatteretten vel fastslår, at fordringen slet ikke eksisterer? Hvis kendelsens resultat skal lægges til grund som

gældende praksis giver det umiddelbart ikke mening at lade afkastet omfatte af kursgevinstloven, og det vil i givet fald give væsentlige afgrænsningsvanskeligheder.

Det foreslås, at selskaber m.v. skal anvende lagerprincippet ved opgørelsen af gevinst og tab på fordringer, jf. § 25, stk. 4. Med ændringerne i KGL 25 kan selskaber dermed ikke vælge at medtage valutakursændringer på gæld bortset fra børsnoteret gæld.

Dermed er der kun mulighed for at bruge realisationsprincippet på gæld, hvilket vil give store administrative problemer, idet årsregnskabet normalt er baseret på lagerprincippet. Ved opgørelsen af skattepligtig indkomst skal der således konverteres til realisationsprincippet.

Skatteministeriet bedes oplyses, hvorledes man skal forholde sig, hvis man hidtil har medregnet urealiserede valutakursændringer på gæld i den skattepligtige indkomst?

Ophævelse af fradrag for omkostninger til undersøgelse af nye markeder, samt visse omkostninger til advokat og revisor

Til § 12, nr.2 og 3

Skatteministeren foreslår at ophæve mulighederne for at fradrage omkostninger til undersøgelse af nye markeder. Endvidere foreslås det at ophæve muligheden for at fradrage omkostninger til advokater og revisorer i forbindelse med etablering af virksomhed eller udvidelse af en eksisterende virksomhed.

Reglerne blev indført tilbage i 1991 i forbindelse med indførelsen af en række initiativer for at styrke virksomheders vækstmuligheder. Bestemmelserne var første skridt på vejen, mod en ophævelse af sondringen mellem drifts- og etableringsudgifter. Desværre er man ikke siden kommet videre og skattemyndighederne har i de seneste år søgt at begrænse reglernes anvendelsesområde yderligere.

Navnlig i en tid, hvor virksomheder pga. af den økonomiske situation i høj grad har behov for at se mulighederne i nye markeder, og investere ressourcer i nye etableringer, synes forslaget om at ophæve bestemmelserne i ligningslovens § 8 I og § 8 J ikke at gavne danske virksomheder og derved heller ikke den danske økonomi. FSR skal derfor foreslå, at man i

stedet for at begrænse fradragsretten for etableringsudgifter, indfører generel fradragsret for alle erhvervsmæssige omkostninger. Dermed vil der blive indført en mere rimelig, tidssvarende og håndterbar sondring mellem erhvervsmæssige udgifter med fradragsret henholdsvis afskrivningsret på den ene side og private udgifter uden fradragsret på den anden side.

Det bør være muligt at finde den relativt beskedne finansiering til dette, navnlig når det tages i betragtning hvilke beløbsstørrelser der i øvrigt er i spil i forbindelse med Forårspakken. Såfremt dette alligevel ikke er muligt, bør bestemmelserne i LL § 8 I og 8 J i det mindste opretholdes.

Ventureinvesteringer:

I forlængelse af ophævelsen af den tidligere § 8 J har man oven i købet fundet det passende, at indføre en ny regel i § 8 J, der afskærer muligheden for fradrag for rådgiveromkostninger ved investering i aktier med henblik på at deltage aktivt i driften af disse selskaber (ventureinvesteringer).

Sammenligningen af ventureinvesteringer og investeringer foretaget af almindelige industrielle koncerner er ikke i alle tilfælde retvisende, idet formålet med opkøbende ofte er forskellige. Hvor den industrielle koncern typisk søger, at opnå synergi med den eksisterende virksomhed, er der ved ventureinvesteringerne tale om investeringsvirksomhed, hvor ejerne deltager aktivt i driften. Dette forklarer også, hvorfor rådgiveromkostninger i forbindelse med opkøbet behandles efter statsskattelovens regler.

Den foreslåede bestemmelse i § 8 J bliver derfor i modsætning til det gældende indhold en undtagelse til statsskattelovens § 6a om, at driftsomkostninger kan fradrages i indkomsten. Det forekommer endvidere uhensigtsmæssigt at en bestemmelse ændres så den i forhold til det hidtidige indhold fremadrettet har det modsatte indhold.

FSR finder det generelt retssikkerhedsmæssig betænkeligt at der indføres begrænsninger i adgangen til at fradrage erhvervsmæssige omkostninger, der er som nævnt ovenfor gode grunde til at man i stedet bør gå i den stik modsatte retning.

Skatteministeriet bedes bekræfte, at rådgiveromkostninger i forbindelse med køb af aktier i disse tilfælde kan tillægges anskaffelsessummen for aktierne?

Fast driftssted*Til § 14, nr. 3*

Det foreslås med ændringen af SEL § 2, stk. 1, litra a, at virksomhed der er begrænset skattepligtig til Danmark udvides til også at omfatte anlægsaktier, der er tilknyttet et fast dansk driftssted.

Regeringens har med sin plan for vækstvirksomheder 2015 meldt ud, at målsætningen er, at Danmark i 2015 skal være blandt de lande i verden, hvor der startes flest nye vækstvirksomheder.

En forudsætning for at kunne skabe et innovativt miljø for vækstvirksomheder og vækstiværksættere er, at der tilvejebringes risikovillig kapital og anden finansiering til Danmark.

Den risikovillige kapital udenlandske investorer tilvejebringer ved at indskyde penge i danske venturefonde (IT, biotec m.v.) og i kapitalfonde indskydes i overensstemmelse med standardmodellen internationalt typisk i et dansk K/S.

Bestemmelsen i SEL § 2, stk. 1, litra a, blev ændret med lov nr. 394 af 28. maj 2003. Ændringen lovfæstede den tidligere praksis, hvorefter det som udgangspunkt alene er næringsaktier, der kan tilknyttes et fast driftssted.

Bestemmelsen blev bl.a. indsat med henblik på at sikre at venturevirksomheder kunne tilføres kapital uden at en udenlandsk investor blev anset for at have fast driftssted i Danmark.

Den eksisterende bestemmelse i SEL § 2, stk.1, litra a, har imidlertid ikke fungeret efter denne hensigt. Skatterådet har, uden at have til hensigt at beskatte en passiv udenlandsk investor - ud fra den principielle forståelse af en skattemæssigt transparent enhed - fortolket bestemmelsen således, at det hos hver enkelt investor har skullet testes om aktieinvesteringerne for dem var næringsaktier, dvs. i hvilken erhvervelshensigt m.v. er investeringen foretaget.

Det er i praksis umuligt at skulle foretage en næringsvurdering for hver enkelt investor, når der skal tiltrækkes udenlandsk kapital til en dansk fond, fordi

- det afhænger af den konkrete investors stilling og kan ikke afdækkes samlet for fonden
- dansk næringspraksis lever en meget omskiftelig tilværelse med indbyrdes modstridende afgørelser

I de tilfælde, hvor en fond har andet end aktiebesiddelser i danske selskaber, løses problemstillingen heller ikke ved en regulering af allokering af aktier til et fast driftssted.

Danmark giver således ikke reelt udenlandske investorer, der er villige til at investere risikovillig kapital i danske virksomheder nogen sikkerhed for ikke at blive skattepligtig til Danmark ved brug af en dansk forvalter - selv om den udenlandske investor ikke har haft nogen fysisk tilstedeværelse eller anden tilknytning til Danmark.

Forslaget om, at udenlandske investorer skal beskattes af anlægsaktier tilknyttet et dansk fast driftssted må - særligt i den aktuelle krise - siges at være meget uhensigtsmæssigt, når der i øvrigt ikke er nogen uenighed med SKAT, Skatterådet eller politikere om, at Danmark gerne ser venturekapital tilført til danske vækstvirksomheder.

Ministeriet anmodes derfor om at overveje at indsætte en bestemmelse, hvorefter udenlandske investorer, uden nogen selvstændig faktisk tilstedeværelse eller aktivitet i Danmark, ikke bliver skattepligtig hertil, ved at indgå aftale med en dansk forvalter om kapitalanbringelser - herunder f.eks. en dansk venturefond, der investerer pengene i danske virksomheder, men ikke nødvendigvis (som f.eks. en bank) opfylder betingelserne for at kunne ses som en såkaldt uafhængig agent.

Udbyttebeskatning

Til § 14, nr. 18

Udbytte er skattefrit med mindre det udbytteudloddende selskab har fradrag for udlodningen. Uanset om det udbytteudloddende selskab har fradrag for udlodningen beskattes udlodningen

dog ikke, såfremt denne er omfattet af bestemmelserne i direktiv 90/435/EØF om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater.

Lovudkastet anvender formuleringen; ”med mindre beskatningen i udlandet frafaldes eller nedsættes efter bestemmelserne i direktiv....”. Bestemmelsen bør i stedet formuleres ud fra om udlodningen er ”*omfattet* af bestemmelserne i direktiv...”, da § 13 vedrører dansk skattepligt, og der dermed ikke skal ske beskatning i udlandet.

Til § 14, nr. 30 (Lempelse i udbyttebeskatningen)

Ifølge selskabsskattelovens § 17, stk. 2 kan selskaber der modtager udbytte, der ikke er omfattet af skattefriheden efter § 13, stk. 1, nr. 2 få lempelse for den skat der er betalt i datterselskabet eller underliggende datterselskaber.

Vi anmoder om at få oplyst baggrunden for at opretholde ejertidskravet på 1 år, når der i øvrigt i udbyttebestemmelserne ikke skelnes mellem aktier ejet i over/under 1 år.

Med ændringen af SEL § 13, stk. 1, nr. 2, bliver det mindre klart, at der efter SEL § 17, stk. 2, gives credit for underliggende selskabsskat, når et ”moderselskab” ikke opfylder betingelserne for skattefrit udbytte. SEL § 17, stk. 2, kommer således til at henvise til SEL § 13, stk. 1, nr. 2, som bygger på begreberne datterselskabsaktier og koncernselskabsaktier.

Hvis et dansk selskab f.eks. ejer 40% af aktierne i et selskab uden for EU/EØS, som ikke har en DBO med Danmark, vil aktierne ikke kvalificere som datterselskabsaktier/koncernsselskabsaktier. Dermed opstår der tvivl om, hvorvidt SEL § 17, stk. 2 finder anvendelse. Det gør den efter de gældende regler.

Bestemmelsen bør derfor præciseres.

I relation til skattepligt på udbytter fra ikke EU/DBO lande blev der for koncernaktier vedtaget en ændring ved lov nr. 98 af 10. februar 2009 (L23), der medfører, at den bestemmende indflydelse skal være opretholdt i en sammenhængende periode på mindst et år, inden for hvilken periode udlodningstidspunktet skal ligge.

Der synes ikke at være grund til at kravet om 1 års ejertid opretholdes.

Omkostningsgodtgørelse

Til § 15 nr. 9

Med lovudkastet fjernes mulighederne for omkostningsgodtgørelse for skattepligtige efter selskabsskatteloven og fondsbeskatningsloven. Samtidig ændres LL § 7 Q således at omkostningerne i forbindelse med at føre en skattesag gøres fradragsberettigede med mindre der kan ydes omkostningsgodtgørelse.

I sager hvor selskaber m. fl. får fuldt medhold, og hvor skattemyndighederne bringer en sag videre i klagesystemet reduceres dækningen af omkostninger fra 100% i dag til 25% fremover.

FSR står uforstående over for bemærkningerne i lovudkastet (side 46) om, at adgangen til omkostningsgodtgørelse for selskaber mv. ophæves fordi der er en vis risiko for udnyttelse af reglerne derved, at der først fremlægger dokumentation i forbindelse med en senere sag. Det må være helt enkeltstående tilfælde der evt. kan være tale om.

Retssikkerhed

Det fremgår endvidere af bemærkningerne (side 47) at der ikke findes at være retssikkerhedsmæssige betænkeligheder ved at afskaffe adgangen til omkostningsgodtgørelse for selskaber mv., når omkostningerne i stedet gøres fradragsberettigede!

FSR finder det tværtimod stærkt bekymrende for retssikkerheden, at selskaber mv., ikke længere skal have ret til omkostningsgodtgørelse. I mange tilfælde vil dette betyde at et selskab opgiver en skattesag blot fordi omkostningerne ved at få ret i givet fald vil overstige den sparede skat. I afvejningen af om en skattesag skal føres videre indgår udover de økonomiske ressourcer de psykiske omkostninger, der også for selskaber er forbundet med at føre en skattesag, der i mange tilfælde trækker ud i årevis.

Da de nugældende regler blev indført i 2002, anførte skatteministeren i bemærkningerne til det fremsatte lovforslag at:

” Formålet med lovforslaget er at styrke skatteydernes retssikkerhed ved at sikre borgerne og virksomhederne fuld dækning af deres udgifter til sagkyndig bistand i sager, som de vinder fuldt ud eller i overvejende grad.

Flere skatteydere opgiver at føre skattesager, fordi det ofte vil være en langvarig, økonomisk og psykisk belastning for den enkelte. Der er desuden stor risiko for, at omkostningerne ved at få ret vil overstige den tilbagebetalte skat. Dette har Venstre og Det Konservative Folkeparti gennem en længere årrække påpeget som et problem over for den tidligere regering – uden at problemet på området er blevet løst.

Det er regeringens opfattelse, at de urimeligheder, som en skatteyder udsættes for ved at få ret i sin skattesag og alligevel stå tilbage med et økonomisk tab, vil blive fjernet med dette lovforslag. Samtidig er der tilstræbt en så enkel og administrerbar ordning som muligt både for skatteyderen, for den sagkyndige og for myndighederne.”

Mange skatteydere oplever allerede under den nuværende retstilstand, at skattemyndighedernes og dermed også kammeradvokatens ubegrænsede ressourcer er særdeles svære at hamle op med. Det sker desværre alt for ofte, at skattemyndighederne - ud fra en samfundsmæssig betragtning - bruger alt for mange ressourcer på en skattesag. Det er skadeligt for tilliden til skattesystemet, når det opleves, at skattemyndighederne ikke overhovedet inddrager ressourcemæssige overvejelser i ligningsarbejdet. Ved at fjerne selskabers adgang til omkostningsgodtgørelse bliver denne ulighed udbygget.

Det er FSR's opfattelse, at en ophævelse af adgangen til omkostningsgodtgørelse for selskaber vil medføre at også mange principielle sager aldrig bliver prøvet, hvilket vil være til stor ulempe for den generelle retssikkerhed og for den enkelte skatteydere tillid til skattesystemet.

Såfremt man til trods for ovennævnte fortsat ønsker en ændring i adgangen til omkostningsgodtgørelse, bør der i det mindste indføres adgang til, at selskaber kan få dækket de resterende 75% af omkostningerne, når selskaber vinder en skattesag. Der kan næppe anføres administrative hensyn imod en sådan ordning. Hvis der er for mange af den slags sager, må det være et tegn til skattemyndighederne om at revurdere hvilke sager, der skal føres.

Endelig bør der som det mindste ske fuld dækning af alle omkostninger for så vidt angår sager som selskaber har vundet, men som skattemyndighederne indbringer for næste instans.

Ikrafttrædelsen af reglerne om at selskaber mv. ikke længere kan få godtgørelse af omkostninger i skattesager forekommer uigennemtænkt og helt urimelig, idet forslaget griber ind i verserende skattesager.

Det bør selvsagt være således at verserende skattesager kan afsluttes efter de gældende regler. Det kan vel eksempelvis ikke være rigtigt, at der i en sag, hvor der er givet tilsagn om fuld omkostningsdækning til syn og skøn, kan ske det at der alligevel ikke ydes fuld omkostningsdækning fordi det pågældende syn og skøn ikke kan afsluttes inden udgangen af 2009.

Det forekommer endvidere stærkt problematisk, at ikrafttrædelsesreglerne er egnet til at skabe tvivl om skattemyndighedernes reelle interesse i at få verserende sager afsluttet inden udgangen af 2009!

I relation til de skattesager der måtte være afsluttet inden udgangen af 2009 bør fristen for at søge om godtgørelse for udgifter afholdt før den 31. december 2009 fastsættes til 31. marts 2010.

Afslutningsvis henledes opmærksomheden på, at der for selskaber mv. med forskud indkomstår ikke er sammenhæng mellem ikrafttrædelsesreglen i § 22, stk. 5, vedrørende fjernelsen af mulighederne for omkostningsgodtgørelse og ikrafttrædelsesreglen af den forslåede formulering af § 7Q i ligningsloven.

Forholdet til EU-retten

Skatteministeren konstaterer i bemærkningerne at udkastet til lovforslaget ikke indeholder EU retlige aspekter. Det er FSR's opfattelse at lovudkastet indeholder elementer, der bør undersøges nærmere i relation til EU retten.

Skatteministeren anmodes derfor om at redegøre for, hvorledes følgende bestemmelser er i overensstemmelse med EU-retten:

- Hvis aktier skifter skattemæssig status i forbindelse med en skattefri omstrukturering anses aktierne for afstået og generhvervet (forslagets § 1, nr. 45). Omstrukturen medfører med andre ord, at der ikke er succession på aktionærsiden, og aktionæren beskattes. Er denne konsekvens i overensstemmelse med fusionsskattedirektivet som giver både selskab og aktionær et retskrav på at kunne gennemføre omstruktureringer skattefrit?
- Moderselskabet beskattes i visse tilfælde af udbytte fra et datterselskab når moderselskabet er indsat med henblik på at opnå 10% af aktierne, jf. § 4a, stk. 3. (forslagets § 1, nr. 6). Hvorledes er denne bestemmelse i overensstemmelse med moder/datterselskabsdirektivet?
- Ophævelse af § 11, stk. 6 (forslagets § 14, nr. 16 og 17) medfører at et dansk selskab ikke kan få fradragsret for renter i forbindelse med køb af aktier i udenlandske datterselskaber. Hvorledes er denne bestemmelse i overensstemmelse med den fri ret til etablering?

---oo0oo---

Såfremt der er spørgsmål i forbindelse med ovenstående, står foreningen naturligvis gerne til rådighed med en uddybning heraf.

Med venlig hilsen

John Bygholm
formand for skatteudvalget

Mette Bøgh Larsen
skattekonsulent